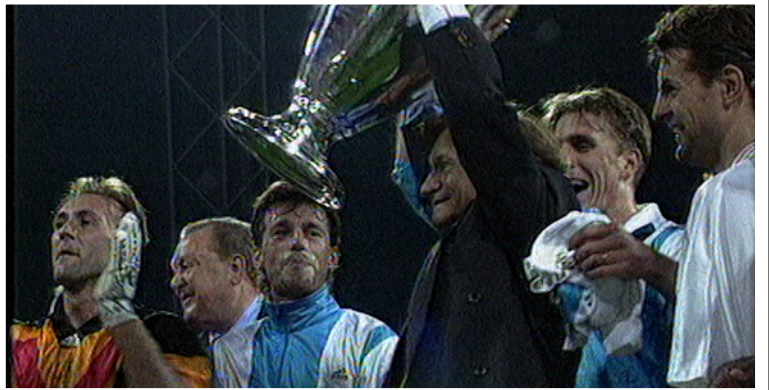
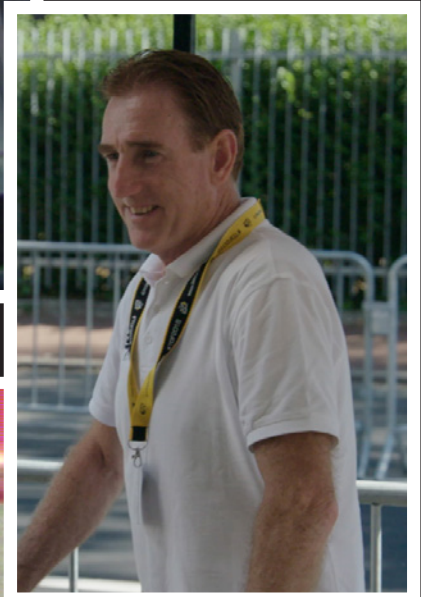

PLAY SPORTS STELT VOOR:

Een nieuwe reeks van Belga Sport

BELGA SPORT

Belga Sport 2018 wordt geproduceerd door FBO/Woestijnvis

Play Sports

PLAY SPORTS STELT VOOR:

Een nieuw seizoen van Belga Sport

Play Sports en Woestijnvis stellen hun derde reeks van Belga Sport voor:

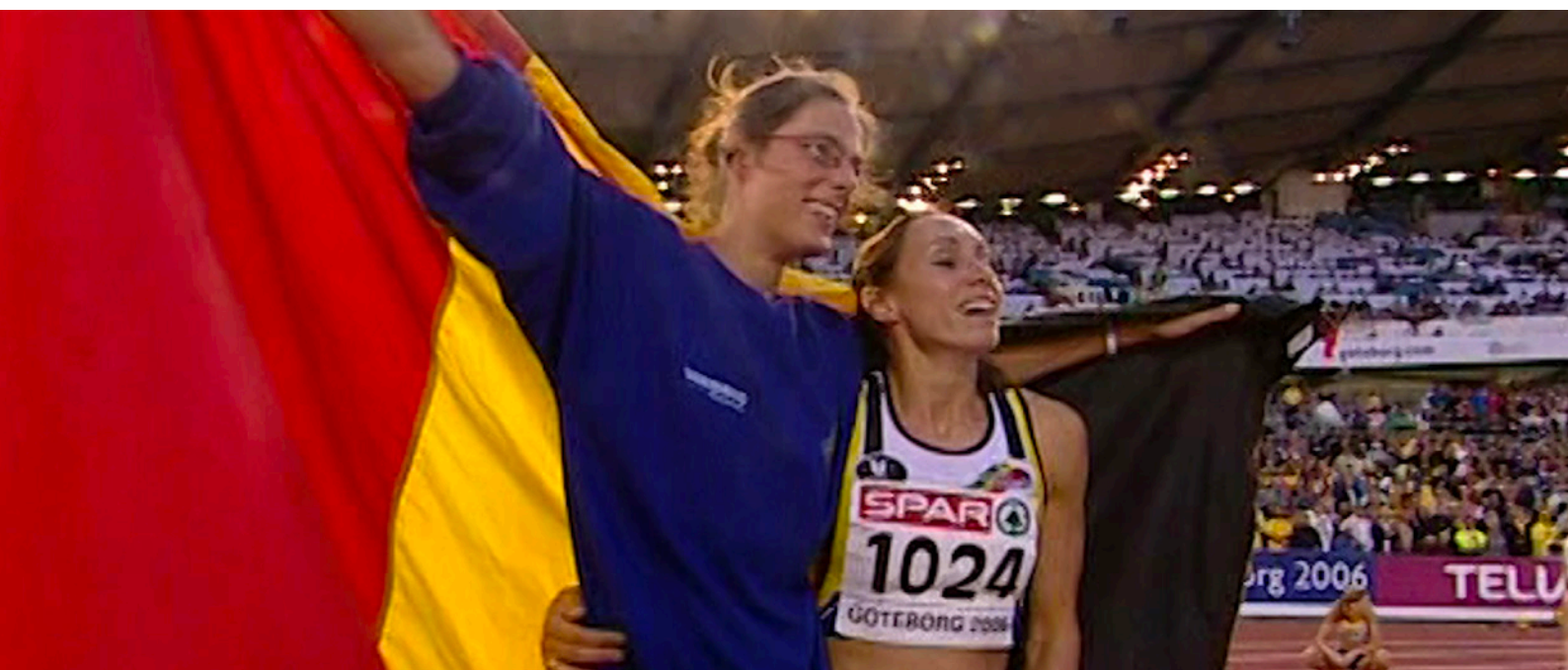
Vanaf vrijdag 26 oktober tot vrijdag 21 december kan je exclusief op Play Sports weer genieten van vijf gloednieuwe topdocumentaires over sporters en sportgebeurtenissen die in het collectieve geheugen van de Belg gegrift staan.

Tom Gemoets, hoofdredacteur Telenet Play Sports: *“Belga Sport is met de start van het derde seizoen op Play Sports ondertussen een vaste waarde geworden op de zender, de hoge kwaliteit van de reeks past helemaal bij ons DNA. Het was ook nu niet lang zoeken om vijf straffe verhalen uit onze rijke sportgeschiedenis te vinden, en de ervaren Belga Sport-redactie heeft er wederom pareltjes van gemaakt.”*

De vijf nieuwe afleveringen worden telkens afgewisseld met enkele toppers van de voorbije twee seizoenen.

1. Vrijdag 26/10: KRC Genk	6. Vrijdag 30/11: Thierry Boutsen (rerun)
2. Vrijdag 2/11: Lotto Tour 1995 (rerun)	7. Vrijdag 7/12: Sean Kelly
3. Vrijdag 9/11: Tia Hellebaut	8. Vrijdag 14/12: Jean-Marc Renard (rerun)
4. Vrijdag 16/11: Stéphane Demol (rerun)	9. Vrijdag 21/12: Roland Liboton
5. Vrijdag 23/11: Raymond Goethals	

Belga Sport 2018 werd gemaakt door onder andere Tim Wielandt, Dirk Van Nijverseel, Thomas Liekens, Kristof Van den Bergh en Guillaume Graux. Commentaar wordt opnieuw voorzien door voormalig atletiekverslaggever Carlos De Veene.

AFLEVERING 1 - UITZENDDATUM: 26/10/2018

KRC Genk: het decennium van de Feniks

Aan het einde van de jaren 80 loopt er een tijdperk ten einde in Limburg. De steenkoolmijnen gaan één voor één dicht. In '87 sluit de mijn van Waterschei haar poorten, Winterslag volgt in 1988.

Winterslag en Waterschei zijn natuurlijk ook het voetballend hart van Genk. Nu de mijnen dicht gaan moet voetbal een belangrijke schakel worden in het Reconversieplan van de Kempense Steenkoolmijnen, de KS. Er wordt al jarenlang over en weer gepalaverd over een eventuele fusie, over één grote Genkse club. Maar nu smelten Winterslag en Waterschei eindelijk samen. Het is een verstandshuwelijk, ingezegend door de KS, met als bruidsschat een nieuw stadion.

Maar de relatie is in het begin wantrouwig. In de bestuurskamer moeten er mensen met de vroegere rivalen samenwerken, de supporters tellen na hoeveel 'er van Waterschei' en 'hoeveel er van Winterslag' op het scheidsrechtersblad staan. Na één seizoen degradeert de fusieclub naar tweede klasse.

Het decennium dat volgt wordt er één van vallen en opstaan. Van culthelden als Carmel Busuttil en Frane Bucan. Van toppers als Branko Strupar en Philippe Clement. Van excentrieke trainers als Enver Alisic en van succesman Aimé Anthuenis. En uiteindelijk ook van het succes waar iedereen al tien jaar op wacht, de eerste prijs van de club, de Beker in 1998. De topclub die iedereen in '88 voor ogen had, is één decennium later eindelijk uit de as van de mijnen verrezen.

Reporter: Thomas Liekens
Regie: Kristof Van Den Bergh

Getuigen: Pier Denier, Domenico Oliveire, Frane Bucan, Carmel Busuttil, Branko Strupar, Aimé Anthuenis, Albert Bijnens, Jan Vandermeulen, Philippe Clement, Enver Alisic

Tia Hellebaut: “de grote sprong voorwaarts”

Wanneer Tia Hellebaut in 2006 Europese kampioene hoogspringen wordt, is heel België verrast. Op dat moment is enkel Kim Gevaert een Europese titelkandidaat, maar op die warme zomeravond in het Zweedse Göteborg bezorgen Kim en Tia de Belgische atletiek een dubbel delirium.

De weg naar de top was niet evident voor Hellebaut. Tot haar 16de was Tia Hellebaut nog Tia Van Haver. Een moeilijke gezinssituatie met een hardwerkende moeder, de nodige financiële problemen ook, tot stiefvader Joris Hellebaut in haar leven komt en mee voor stabiliteit zorgt. Er is ook een parallel met haar atletiecarrière. Ze heeft talent, maar niet de juiste werkethos, tot ze bij coach Wim Vandeven terecht komt. Wim is de tweede man in haar leven die voor stabiliteit zorgt. En meer. Naast coach wordt Wim al snel ook de levenspartner van Tia.

Geen evidente maar wel een gouden combinatie, Tia en Wim. Dat leidt tot ongekennde hoogten, letterlijk. Een maand voor het EK van 2006 springt Tia voor het eerst over 2 meter. En op het EK klopt ze de torenhoge thuisfavoriete Kajsa Bergqvist. Amper vijf minuten later pakt ook Kim Gevaert goud op de 200 meter. Twee vriendinnen op het hoogste schavot.

De titel van Europese kampioene is niet genoeg voor Tia. Ze wordt in 2008 indoor Wereldkampioene op de vijfkamp, haar andere grote liefde en plaatst in Peking de kroon op het werk: Olympisch hoogspring-kampioene. En alweer een andere topfavoriete verslagen, de Kroatische Blanka Vlasic. De ijzersterke mentaliteit van Hellebaut heeft nog maar eens het verschil gemaakt.

Vanaf dat moment moet alleen die andere wens nog worden vervuld: de kinderwens. En ook dat wordt een succesverhaal...

Reporter: Dirk Van Nijverseel / Tim Wielandt
Regie: Guillaume Graux

Raymond Goethals: “de laatste truc van de tovenaar”

Wanneer Raymond Goethals in de zomer van 1989 beslist om België te verlaten, heeft hij een volle rugzak om. Een rugzak gevuld met successen, bij Standard, Anderlecht en de nationale ploeg. Hij heeft zelfs al een bijnaam: ‘den Tuveneir’. Maar in die rugzak zit ook controversie omwille van zijn betrokkenheid bij de affaire Standard-Waterschei van 5 jaar eerder. De nieuwe lucht van Zuid-Frankrijk moet een oplossing bieden, en tegelijkertijd geeft het Goethals de kans om zich te bewijzen op een hoger niveau. Het hoogste doel voor een coach, het winnen van de Europacup, is de uitdaging.

Goethals belandt bij Bordeaux, waar de excentrieke voorzitter Claude Bez de plak zwaait. Maar Goethals doet zoals altijd zijn eigen zin, want hij heeft meer voetbalinzicht dan wie ook. Het zal op zijn manier zijn, of niet. Hij leidt de Girondins naar een onverhoopte tweede plaats, net achter die andere Franse grootmacht, Olympique Marseille.

Dat Bordeaux plots Marseille weer het vuur aan de schenen heeft gelegd, gaat ook bij de voorzitter van Marseille, Bernard Tapie, niet ongemerkt voorbij. Tapie, die niet moet onderdoen voor Bez

qua excentriciteit, stuurt zijn trouwe luitenant Jean-Pierre Bernès naar Goethals om hem te overtuigen voor l'OM te komen werken. De expliciete opdracht is: het winnen van de Champions League. Goethals aanvaardt de opdracht en smeedt stilaan een team dat kan wedijveren met de Europese groten. In zijn eerste seizoen is er nog de ontgoocheling van een verloren Champions League finale tegen Rode Ster Belgrado. Dat zorgt voor onenigheid met grote baas Tapie, maar die kan en wil Goethals toch niet loslaten. Twee seizoenen later krijgt Goethals met zijn Olympique een tweede kans. In het Olympisch Stadion van München bekroont Goethals zijn carrière met de hoogste Europese eer: hij pakt de Champions League, de allereerste voor een Franse club, en dat als allereerste Belgische coach. Spelers als Boli, Deschamps, Desailly en Barthez zullen Goethals voor altijd dankbaarheid verschuldigd zijn.

Raymond Goethals zal altijd gekend blijven voor zijn eigenwijze, en soms wat vreemde gedrag, geliefd door zowat iedereen die onder hem speelde. Maar hij wilde enkel herinnerd worden als de grootste tacticus uit de voetbalgeschiedenis, meer interesseerde hem niet. En daar is hij in geslaagd, ‘Raymond la science’, de Toverenaar.

Reporter: Tim Wielandt
Regie: Robin Vandenberg

Sean Kelly, De laatste Flandrien

Eind jaren zeventig, toen het wielrennen gedomineerd werd door Italianen, Belgen en Fransen, trok een jonge Ierse boerenzoon naar het vasteland om er zijn geluk te beproeven als profrenner. Sean Kelly vond onderdak bij de Belgische Flandria ploeg van Briek Schotte, waar hij moest knechten voor Freddy Maertens en Michel Pollentier. De stille ingetogen jongeman met het rode haar leerde al snel hoe zwaar het leven van een wielprof kon zijn, maar klagen deed hij nooit. Kelly deed zelden zijn mond open aan de ontbijttafel of tijdens de tactische bespreking. Sean sprak liever met de pedalen. Onder de vleugels van oerflandrien Briek Schotte ontbolsterde het jonge Ierse wielertalent bij Flandria. Kelly volgde Michel Pollentier naar Splendor, en hoewel hij nadien nooit meer voor een Belgische ploeg zou rijden, toch bleven Belgen de rode draad vormen doorheen de rest van zijn carrière.

Hij vond een warm nest in Vilvoorde bij de familie Nys. Herman en Elise namen de wat stuurse Ier in huis uit en zagen hem uitgroeien uit tot één van de beste klassieke renners aller tijden. Zijn eerste

klassieke zege behaalde hij in 1983. Kelly won een beklijvende Ronde van Lombardije, dankzij een “vriendendienst” van Claude Criquelion. Een jaar later was hij de laatste renner die Parijs – Roubaix en Luik – Bastenaken – Luik in hetzelfde jaar kon winnen.

Toen hij in 1977 de deur van de familieboerderij in Curraghduff achter zich dicht trok, droomde hij van een bescheiden wielercarrière.

Toen hij in 1992 zijn fiets aan de haak hing stonden er naast ontelbare ereplaatsen, een zege in de Vuelta, 7 overwinningen in Parijs – Nice ook 9 monumenten op zijn palmares. Toch gaapt er een gat in zijn erelijst. Kelly strandde drie keer (1984, 1986, en 1987) op de tweede plaats in de Ronde van Vlaanderen.

Belga Sport ging op zoek naar de ziel van de laatste Flandrien en waarom het net niet lukte. Want drie maal was hij de beste man in koers en toch glipte de zege in de Ronde van zijn tweede vaderland hem door de vingers. Een wonde die vandaag nog steeds niet geheeld is.

Reporter: Dirk Van Nijverseel
Regie: Kristof Van Den Bergh

Met getuigenissen van ondermeer: Sean Kelly, Michel Pollentier, Adrie Van der Poel, Pat McQuaid, Eddy Planckaert...

Roland Liboton - "Alles gewonnen en toch te weinig"

Na de dominantie van Eric De Vlaeminck belandt het Belgisch veldrijden in de tweede helft van de jaren zeventig in een serieuze dip. De Zwitsers domineren de sport en Albert Zweifel is de nieuwe koning van het veld. Hij wordt vier maal op rij wereldkampioen en moet daar in 1980 in zijn eigen Wetzikon vijf op een rij van maken. Maar daar steekt Roland Liboton een stokje voor.

Het nieuwe Belgische supertalent blijft het best overeen in de Zwitserse sneeuw en pakt in het hol van de leeuw zijn eerste wereldtitel bij de profs. Liboton is op dat moment amper 22 jaar, een rivaliteit met de norse Zwitser is geboren.

Maar Liboton is al snel oppermachtig en domineert op zijn beurt het veldrijden in het begin van de jaren tachtig. Hij wordt vier keer in vijf jaar wereldkampioen met als hoogtepunt het WK in het Nederlandse Oss in 1984. Daar houdt hij ondanks een slag van een toeschouwer thuisrijder Stamsnijder en Zweifel achter zich.

De wereld ligt aan Libotons' voeten en dat mag iedereen weten. De 'Roel' dweept om de haverklap met een nieuwe sportwagen, investeert in paarden, duikt op in allerlei programma's en showt in Extra Time zijn kunsten op de dansvloer in het gezelschap van een horde vrouwelijk schoon.

In 1986 gaat Liboton voor een vijfde wereldtitel, maar op het verzopen parcours van Lembeek gaat het helemaal fout. Liboton gaat ten onder aan stress en de druk om te blijven presteren en draait al na twee rondjes af. Een iconisch beeld van een superkampioen die voelt dat hij niet meer de allerbeste is.

Op Belgisch niveau steekt Liboton er wél nog bovenuit, hij wordt tien keer op rij Belgisch kampioen, een unicum, maar internationaal lukt het niet meer op de kampioenschappen. Stress, ziekte, pech, het foute parcours en extra-sportieve zorgen...het is altijd wat. Na zijn 27ste zit een wereldtitel er niet meer in, zelfs een WK-podium haalt Liboton niet meer.

Het sportieve verval is ingezet en dan moeten de extrasportieve problemen nog beginnen. In 1987 tekent Liboton een vet contract bij het razend ambitieuze ADR, maar op drie jaar tijd ziet hij amper centen. ADR blijkt een financiële luchtbel die er mee voor zorgt dat Liboton op het einde van zijn carrière compleet aan de grond zit. Gelukkig leert hij snel een nieuwe vrouw kennen die zijn leven weer op orde krijgt. Jammergenoeg ruimschoots te laat om van Liboton de eerste crosser te maken die na zijn carrière financieel helemaal binnen is.

Reporter: Bram Lambert
Regie: Robin Vandenberg

Met getuigenissen van Roland Liboton - Albert Zweifel - Hennie Stamsnijder - Klaus-Peter Thaler - Bertje Vermeire - Roger De Vlaeminck - Paul De Brauwier - Danny De Bie - Paul Herygers - Jef Van Springel (jarenlang mecanicien Liboton)

